

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 170

7 Αυγούστου 2006

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3484

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στο Κάιρο στις 27 Νοεμβρίου 2004, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της Ελληνικής δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, επιθυμώντας να συνάψουν Συμφωνία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Άρθρο 1

ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται επί προσώπων που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

ΦΟΡΟΙ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

1. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των διοικητικών

υποδιαιρέσεων του ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων,

ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων, (εφεξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου:

i) ο φόρος ακίνητης περιουσίας (συμπεριλαμβανομένων και των φόρων γης και κτιρίων),

ii) ο ενοποιημένος φόρος φυσικών προσώπων,

iii) ο φόρος στα κέρδη των επιχειρήσεων,

iv) ο φόρος για την ανάπτυξη των φορολογικών πόρων του Κράτους,

v) επιπρόσθετοι φόροι που επιβάλλονται επί των προαναφερόμενων φόρων (εφεξής αναφερόμενος ως «Αιγυπτιακός φόρος»).

4. Η Συμφωνία εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιασδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Συμφωνίας επί πλέον, ή σε αντικατάσταση, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιοσδήποτε σημαντικές αλλαγές έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

I. Για τους σκοπούς αυτής της Συμφωνίας, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και το «άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Αίγυπτο όπως το κείμενο απαιτεί,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα του θαλασσιού βυθού και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

γ) ο όρος «Αίγυπτος» σημαίνει το έδαφος της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, και χρησιμοποιούμενος με την γεωγραφική έννοια, περιλαμβάνει τα χωρικά ύδατα και κάθε περιοχή που εφάπτεται στην ακτή πέρα από τα χωρικά ύδατα, πάνω στα οποία η Αίγυπτος ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με την Αιγυπτιακή νομοθεσία και το Διεθνές Δίκαιο και η οποία ήταν ή μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια περιοχή στην οποία η Αίγυπτος μπορεί να ασκήσει δικαιώματα σε σχέση με τον θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους,

δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

ζ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρία ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος,

θ) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά-μεταξύ τοποθεσιών μέσα σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

ι) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

i) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,

ii) Στην περίπτωση της Αιγύπτου, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος οποιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν προσδιορίζεται σ' αυτή θα έχει, εκτός αν η έννοια τον κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους αναφορικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Συμφωνία, οποιασδήποτε έννοιας σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους υπερισχύουσας εκείνης της έννοιας που δίδεται σ' αυτό τον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Συμφωνίας, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το

πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου και περιλαμβάνει επίσης αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό όσον αφορά μόνο το εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σε αυτό ή σε κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να προσδιορισθεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης του.

Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Συμφωνίας, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

- α) τόπο διοίκησης,
- β) υποκατάστημα,
- γ) γραφείο,
- δ) εργοστάσιο,
- ε) εργαστήριο,
- ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων, και
- η) εγκαταστάσεις και αποθήκες που χρησιμοποιούνται σαν πωλητήριο εμπορευμάτων.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» επίσης περιλαμβάνει:

- α) ένα εργοστάσιο ή ένα έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή εποπτικές δραστηριότητες σε συσχετισμό με τα προηγούμενα, αλλά μόνο όπου τέτοιο έργο, σχέδιο ή δραστηριότητες συνεχίζονται για μια περίοδο μεγαλύτερη από εννέα (9) μήνες,

β) η παροχή υπηρεσιών, περιλαμβανομένων και των συμβουλευτικών υπηρεσιών, από μια επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που προσλαμβάνεται από την επιχείρηση γι' αυτό το σκοπό, αλλά μόνο όταν δραστηριότητες αυτές της μορφής συνεχίζονται (για το ίδιο ή για συνδεδεμένο έργο) μέσα στη χώρα για μια περίοδο ή περιόδους που αθροιστικά να υπερβαίνει τους εννέα (9) μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή για τη συλλογή πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα,

ζ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε), εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι βοηθητικού ή προπαρασκευαστικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7 ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αυτή η επιχείρηση θα φωρεείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο-αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με οποιοδήποτε δραστηριότητες αυτό το πρόσωπο αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εάν αυτό το πρόσωπο:

α) Έχει και συνήθως ασκεί σε αυτό το Κράτος, την εξουσιοδότηση να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες ενός τέτοιου προσώπου είναι περιορισμένες σε αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες έστω και αν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο, μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις αυτής της παραγράφου, ή

β) δεν έχει αυτή την εξουσιοδότηση, αλλά συνήθως διατηρεί στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων από το οποίο παραδίδει αγαθά ή εμπορεύματα συστηματικά για λογαριασμό της επιχείρησης.

6. Ανεξάρτητα με τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, μια ασφαλιστική εταιρία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θα θεωρείται, εκτός όσον αφορά την αντασφάλιση, ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο

Συμβαλλόμενο Κράτος εάν εισπράττει ασφάλιστρα (premiums) στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή ασφαλίζει κινδύνους που βρίσκονται στο άλλο αυτό Κράτος, μέσω ενός προσώπου άλλου από αυτό του ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους. Πάντως, όταν οι δραστηριότητες ενός τέτοιου πράκτορα αφιερώνονται αποκλειστικά ή σχεδόν αποκλειστικά για λογαριασμό αυτής της επιχείρησης, δεν θα θεωρείται ανεξάρτητος πράκτορας για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου.

8. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει δραστηριότητες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), από μόνο του το γεγονός αυτό δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρα 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία), πόν βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει, σε κάθε περίπτωση, περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοίαρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χ(λ)ση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός

αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται στην μόνιμη εγκατάσταση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και χωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται, για τους σκοπούς της μόνιμης-εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης; εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, είτε αλλού.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που θεωρούνται ότι ανήκουν σε μια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου δεν εμποδίζουν το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται.

Όμως η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που θεωρούνται ότι ανήκουν στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

6. Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, η φορολογική μεταχείριση των οποίων ρυθμίζεται χωριστά με άλλα Άρθρα αυτής της Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις εκείνων των Αρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Οι διατάξεις του Άρθρου Χ της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου στις ναυτιλιακές και θαλάσσιες μεταφορές, η οποία αφορά την φορολογική μεταχείριση του εισοδήματος που προέρχεται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, που υπογράφηκε στο Κάιρο στις 18 Απριλίου 1981, δεν επηρεάζεται από τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας.

2. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση αερο-

σκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του Άρθρου έχουν επίσης εφαρμογή σε κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «POOL» σε κοινοπρακτικής μορφής-εκμετάλλευση, ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Αν:

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε κάθε μια από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν η επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων σας εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού -και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και αυτό το άλλο Κράτος συμφωνεί ότι τα κέρδη που έχουν έτσι περιληφθεί είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου - μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Συμφωνίας και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλεύονται η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

3. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα διαφοροποιήσει τα κέρδη μιας επιχείρησης στις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μετά το πέρας των χρονικών ορίων που προβλέπονται από την εθνική του νομοθεσία και, σε κάθε περίπτωση, μετά από πέντε έτη από το τέλος του έτους κατά το οποίο τα κέρδη που θα μπορούσαν να υπαχθούν σε διαφοροποίηση θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια επιχείρηση του Κράτους αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3, δεν θα έχουν εφαρμογή σε περίπτωση απάτης, ηθελημένου λάθους ή αμέλειας.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερισμάτα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κά-

τοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια μερίσματα μπορούν όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία πού καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Η παρούσα παράγραφος δβν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας, όσον αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει, εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται -από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό τό άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο τον άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αυτοί οι τόκοι μπορούν, όμως επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο πραγματικός δικαιούχος

των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Τόκος που προκύπτει στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξαιρείται από το φόρο και στα δύο Κράτη αν ο τόκος καταβάλλεται:

α) στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία τοπική αρχή αυτού, ή

β) στην Κεντρική Τράπεζα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους

4. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι, είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες καθώς επίσης και οιοδήποτε εισόδημα που έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από τόκους σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θα θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς αυτού του Άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν: την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν, όμως, να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, σημαίνει, πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, και ταινιών ή μαγνητοταινιών για ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, οιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, προγράμματα για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία. Επίσης περιλαμβάνει πληρωμές που αφορούν σε τεχνική βοήθεια η οποία ασκείται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από έναν κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους όταν αυτή σχετίζεται με την εφαρμογή όποιων τέτοιων δικαιωμάτων περιουσίας ή πληροφορίας και είναι βοηθητικού και ασήμαντου χαρακτήρα.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, όντας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του κατ'εγγράφου και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης ή τόν

δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπ' όψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13 ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτει το εισόδημα.

Άρθρο 14 ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου τέτοιο εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

α) εάν έχει μια καθορισμένη βάση διαθέσιμη σ' αυτόν, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων του, σε αυτή την περίπτωση, μόνο το εισόδημα αυτό το οποίο αποδίδεται σ' αυτή την καθορισμένη βάση μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή

β) εάν η παραμονή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους η οποία φθάνει ή ξεπερνά συνολικά τις 183 ημέρες μέσα σε οποιαδήποτε 12μηνη περίοδο η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο φορολογικό έτος σ' αυτή την περίπτωση, μόνο κατά το τμήμα εκείνο του εισοδήματος το οποίο προέρχεται από τις δραστηριότητες του οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σ'

αυτό το άλλο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει, ιδιαίτερα, ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη απασχόληση-φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε περίοδο 12 μηνών που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο φορολογικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από εξαρτημένη απασχόληση που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή άλλου παρόμοιου οργάνου μιας επιχείρησης που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνων ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δρα-

στηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή έναν αθλητή υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΤΗΣΙΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ

1. Συντάξεις και παροχές που προέρχονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και πληρώνονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογείται στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος.

2. Ο όρος «παροχή» σημαίνει ένα καθορισμένο «ποσό που καταβάλλεται περιοδικά σε συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα κατά τη διάρκεια της ζωής ή κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης ή καθορισμένης χρονικής περιόδου, με συνέπεια την ανάληψη υποχρέωσης για την πραγματοποίηση των καταβολών αυτών έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος δεκτικού αποτίμησης σε χρήμα.

Άρθρο 19

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιάρθρωση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιάρθρωση ή προς την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

2. Εντούτοις, τέτοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα σε αυτό το άλλο Κράτος και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του άλλου Κράτους και:

i) είναι υπήκοος αυτού του άλλου Κράτους, ή

ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του άλλου Κράτους ρηθροκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΙ

1. Αμοιβές τις οποίες λαμβάνει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για την ανάληψη μελέτης ή έρευνας σε υψηλό επίπεδο ή για διδασκαλία, για μια περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, σε ένα Πανεπιστήμιο, ερευνητικό κέντρο ή άλλο παρόμοιο ίδρυμα ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα το οποίο λαμβάνει σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν άμεσος πριν από την μετάβαση του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο-μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης του ή της

εξάσκησης του, για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο πρώτο-μνημονεύόμενο Κράτος, με την προϋπόθεση ότι αυτές οι υπηρεσίες σχετίζονται με τις σπουδές του ή τη μαθήτευση ή την συντήρηση του, δεν φορολογείται στο πρώτο-μνημονεύόμενο Κράτος για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει το τέσσερα έτη.

Άρθρο 21 ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

1. Κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ο οποίος, μετά από πρόσκληση Πανεπιστημίου, Κολεγίου, ή άλλου ανώτατης εκπαίδευσης ιδρύματος ή επιστημονικής έρευνας στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, επισκέπτεται αυτό το άλλο Κράτος, με μόνο σκοπό τη διδασκαλία ή την επιστημονική έρευνα σε ένα τέτοιο ίδρυμα για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, δεν θα φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος για την αμοιβή του σε διδασκαλία ή έρευνα.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν έχουν εφαρμογή σε αμοιβές που προέρχονται από έρευνα η οποία διεξήχθη όχι για το δημόσιο συμφέρον αλλά πρωτίστως για ιδιωτική ωφέλεια ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

Άρθρο 22 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Υποκείμενα, στις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3, στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν τα οποία δεν εμπίπτουν στις διατάξεις των προηγούμενων Άρθρων της παρούσας Συμφωνίας φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη, βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, ανάλογα με την περίπτωση.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες παραγράφους, εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις προηγούμενων άρθρων της παρούσας Συμφωνίας και προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος, συμφωνάμε τους νόμους του Κράτους αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άρθρο 23 ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας

μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη που δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ανωτέρω μνημονεύμενων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 24 ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Όταν ένας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο-μνημονεύόμενο Κράτος επιτρέπει:

α) σαν έκπτωση από τον φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ένα ποσό ίσο με τον φόρο εισοδήματος που έχει πληρωθεί στο άλλο Κράτος,

β) σαν έκπτωση από τον φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, ένα ποσό ίσο με τον φόρο κεφαλαίου που έχει πληρωθεί στο άλλο Κράτος.

Μια τέτοια έκπτωση και στις δύο περιπτώσεις, πάντως, δεν μπορεί να υπερβαίνει εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί ή έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή το κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογηθεί σ' αυτό το Κράτος.

2. Όταν σύμφωνα με οιοσδήποτε διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρείται της φορολογίας σε αυτό το Κράτος, αυτό το Κράτος εν τούτοις μπορεί, κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου για τα λοιπά εισοδήματα αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη του εξαιρούμενο απ τον φόρο εισόδημα.

3. Για τον σκοπό της έκπτωσης από τον φόρο στο εισόδημα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, του φόρου που καταβλήθηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θα θεωρείται ότι περιλαμβάνει και τον φόρο ο οποίος θα είχε καταβληθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά στα πλαίσια των νομικών διατάξεων του για φορολογικά κίνητρα, ο φόρος αυτός καταβλήθηκε μειωμένος ή δεν καταβλήθηκε λόγω απαλλαγής. Οι αρμόδιες φορολογικές αρχές των δύο Κρατών με αμοιβαία συμφωνία θα καθορίζουν τον τρόπο εφαρμογής αυτής της διάταξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25 ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται

στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και την σχετική διαδικασία στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα όσον αφορά στην κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Οι απάτριδες που βίναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται, σε κανένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σε οποιαδήποτε φορολογία ή σε οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του Κράτους αυτού κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

3. Η φορολογία επί μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τον τρόπο που επιβάλλεται η φορολογία επί επιχειρήσεων αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, εφαρμόζονται, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους. Ομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό της φορολογητέας περιουσίας αυτής της επιχείρησης, αναγνωρίζονται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τη σχετική διαδικασία στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 26

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και

των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να παρουσιάσει την υπόθεση του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 25, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να παρουσιαστεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της - πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Συμφωνίας.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι χτύμωφνη με τις διατάξεις της Συμφωνίας. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιοσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία της εφαρμογής της Συμφωνίας. Μπορούν επίσης να συμβουλευούνται η μια την άλλη για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Συμφωνία.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, ή μέσω μιας μικτής επιτροπής αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη μιας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 27

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Συμφωνίας ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Συμφωνία. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποικηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα, δημόνιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 28

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Συμφωνία δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Αυτή η Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία ανταλλαγής των διακοινώσεων, επιβεβαιώνοντας την ολοκλήρωση των αναγκαίων νομικών διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Μετά τη θέση σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας, οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή για πρώτη φορά:

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτή τη Συμφωνία.

Έγινε σε δύο αντίγραφα στο Κάιρο, την 27.11.2004 στην Ελληνική, Αραβική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, το αγγλικό κείμενο υπερισχύει σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, σχετικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η Συμφωνία, και

β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους, σε σχέση με τα φορολογικά έτη ή περιόδους που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου στο ημερολογιακό έτος που ακολουθεί αμέσως την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η Συμφωνία.

Άρθρο 30 ΛΗΞΗ

1. Αυτή η Συμφωνία παραμένει σε ισχύ απεριόριστα, αλλά οποιοδήποτε από: τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, μπορεί, στις ή πριν από τις 30 Ιουνίου οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά την εκπνοή μιας περιόδου πέντε ετών μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ, να δώσει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος γραπτή ανακοίνωση λήξης μέσω της διπλωματικής οδού.

2. Σ' αυτή τη περίπτωση, η Συμφωνία παύει να έχει εφαρμογή:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην ιτηγή φόρους, σχετικά με ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν μετά την πρώτη Ιανουαρίου μέσα στο ημερολογιακό έτος που έπεται αυτού κατά το οποίο δόθηκε η ανακοίνωση και,

β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους, σε σχέση με οικονομικά έτη που αρχίζουν μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου μέσα στο ημερολογιακό έτος που έπεται αυτού κατά το οποίο δόθηκε η ανακοίνωση.

Για την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παράγραφος 1 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Λευκάδα, 4 Αυγούστου 2006

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Σ. ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Φ. ΠΑΛΛΗ - ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Μ. - Γ. ΛΙΑΠΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 7 Αυγούστου 2006

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ